

Ord om John Enghoff,

Vores race mistede en ildsjæl og en god kammerat den 12 december.

John store passion var jagt og sine hunde. De var hans tro følgesvende - især Aksel har han haft stor glæde af, den var med til at bære ham en del gennem sygdommen – den var ved hans side til det allersidste. John fik en hvalp i foråret – Leeroy, forventede han sig meget af, og han trænede med den lille hund , så langt hans kræfter rakte.

Der var en stor respekt om Johns viden om hunde og -træning – der blev lyttet og diskuteret til træninger lokalt, til træningstræf og på prøver.

John var en ildsjæl, når det gjaldt hunde- og klubarbejde og kom altid med gode råd og arbejdskraft - alle kunne altid regne med ham når der var brug for ham. John sagde aldrig nej, og bød ind der hvor der manglede hænder.

Alle fik altid en kommentar eller skarp bemærkning af John, ofte hurtigere end vi næsten selv havde nået at afslutte sætningen, for sådan var John et livs stykke der nød livet og samværet med andre hundefolk.

Selv i de dage hvor hans sygdom fyldte mest, var der overskud til os andre. Hans måde at tackle den besked, hvor han får at vide, at der ikke er mere at gøre, gjorde han det på en måde, så det var lettere for os at være i det og omkring ham. John var altid åben og ærlig for, at han godt vidste, at tiden var ved at rinde ud, og han havde her til sidst forbehold for, om han kunne nå at deltage i de forskellige aftaler.

Søndag eftermiddag ringer han for sidste gang i tophumør og søndag aften sov han ind, med sin hund Aksel ved sin side.

Æret være Johns minde.